

*Solament seràs estimat on pugues mostrar-te dèbil sense provocar la força, diu [Theodor W. Adorno](#). Darrerament, aquesta citació (que surt aleatòriament a la columna dreta d'aquest blog), se'm fa especialment present per molts motius —però no faré un estriptís. Els forts sotmeten, dominen, avassallen, oprimeixen els dèbils bé per inèrcia social (és a dir, perquè el dèbil és ignorant o *es deixa*), o bé per la força. Que el dèbil no es deixi sotmetre no significa que no siga dèbil; és més, en aquest cas, l'opinió general sovint és que el dèbil insubmís és estúpid, un boig o, encara pitjor, una persona dolenta. O les tres coses alhora. Moltes vegades, el fet de ser dèbil i poruc provoca, per si mateix, la força. Les preses fàcils són les primeres a caure. No recorde ara el context de la citació d'Adorno, però això de mostrar-se dèbil sense provocar la força, en aquest món, potser no és impossible, però sí molt difícil. La idea d'Adorno podria ser esperançadora, però no m'acaba de fer el pes com a superació del *homo homini lupus* de [Hobbes](#), molt més realista.*